

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

בעניין:

1
2
המבקשות ע"י ב"כ עוה"ד צבי ריש ועו"ד גב' עירא עדן

נגד

היועהמ"ש - משרד העבודה והרווחה
המשיב ע"י ב"כ עוה"ד גב' ארטמן ועו"ד גב' מזרחיפסק דין

- א. בפני בקשה למתן צווי אימוץ למבקשות [REDACTED] [REDACTED] העותרות למתן צווי אימוץ עפ"י סעיף 3(2) יחד עם סעיף 25(2) לחוק אימוץ ילדים התשמ"א - 1981. כל אחת מהמבקשות עותרת לאימוץ הילדים שילדה רעותה, וזאת בלא לגרוע מחובותיה ומזכויותיה של האם הביולוגית.
- ב. עיקרי העובדות הצריכות לענין הן כדלהלן:
המבקשות [REDACTED] (להלן: המבקשות) חיות יחד ומנהלות משק בית משותף מאז חודש יולי 1989. ביום 23.2.92 חתמו המבקשות על הסכם לחיים משותפים, בו הצהירו על רצון לחיות יחד, ולחלוק האחת עם רעותה את כל רכושן. בפועל כל רכושן של המבקשות הינו בבעלותן המשותפת, בחלקים שווים, וכל ענייניהן הכספיים מנוהלים בצוותא. כמו כן שינתה כל אחת מהמבקשות את שם משפחתה לשם המשותף לשתייהן, ע"י הוספת שם משפחתה של רעותה, ושם שתי המבקשות הוא [REDACTED] במהלך חייהן המשותפים, החליטו המבקשות להביא ילדים לעולם, באופן שכל אחת מהן תהרה מתרומת זרע אנונימית מבנק הזרע, ותלד ילדים אותם תגדלנה שתיהן במשותף.

בפני כבי השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

כך נולדו למבקשות [REDACTED] (להלן: הקטינים):

[REDACTED]
[REDACTED]
המבקשות מגדלות את [REDACTED] הקטינים, מאז נולדו, במשמורת משותפת ובשיתוף מלא, ללא כל רלבנטיות לעובדת קיומו או העדרו של קשר ביולוגי.

בהסכם לחיים המשותפים, אשר נכרת בין המבקשות, התחייבה כל אחת מהמבקשות לדאוג לילדים, לרבות דאגה ואחריות משותפת למזונותיהם עד הגיעם לגיל 21.

כן ערכו המבקשות, לטענתן, צוואות, בהן ציוותה כל אחת מהן את רכושה לרעותה, וציוו זו על זו לדאוג מנכסי העזבון לכלכלת הקטינים וצרכיהם. לטענת המבקשות, מתייחסים [REDACTED] הקטינים למבקשות כאל אמהותיהן, לכל דבר ועניין.

עפ"י ההחלטה מיום 12.5.98 הומצא לבית המשפט תסקיר, בענינה של משפחה

[REDACTED]

התסקיר, שנערך ביום 23.12.98 ע"י [REDACTED] פקידת סעד לסדרי דין, מתאר את הרכב המשפחה, הקשרים בין בני המשפחה, מצב הקטינים ותפקודן של המבקשות.

התסקיר מבוסס על מפגש עם המבקשות, ביקור בביתן של המבקשות בו נכחו המבקשות [REDACTED] ילדיהן הקטינים, ועל מקורות אינפורמציה נוספים. משנותן התסקיר, למעשה, תמונה מלאה על מצבם של הקטינים, תפקודם וקשריהם עם המבקשות, יצוטט התסקיר במלואו.

וכך בתסקיר מיום 23.12.98 כאמור:

"הרכב המשפחה:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

[REDACTED]
מהשיחה עם המחנכת [REDACTED]
אני מתרשמת כי מדובר בילד אינטליגנטי מעל הממוצע, אך מתקשה לעיתים במשימות הלימודיות השיגרתיות. הילד ממשיג לעצמו את הסיטואציה המשפחתית המיוחדת שבה גדל באומרו כי יש לו שתי אמהות. מתמודד בדרך כלל באופן גלוי כלפי ילדים אחרים בדברו באופן פתוח על משפחתו השונה מהנורמה. עפ"י דברי המורה [REDACTED] מקובל ע"י חברי כתתו אם כי היה חשוף בעבר להצקות מצד ילדים בכתות גבוהות יותר.

היסטורית הקשר בין [REDACTED]
נפגשו לפני כ- 10 שנים [REDACTED]
[REDACTED]
זמן קצר [REDACTED]
לאחר ההיכרות עברו [REDACTED] למגורים משותפים ומיסדו את הקשר ביניהן הן מהבחינה הכלכלית ובהבטי החיים השונים כגון איחוד שני שמות המשפחה לשם משפחה אחד משותף.

הן מתארות את ההחלטה ללדת ילדים מתרומת זרע אנונימית כהחלטה שקיבלו במשותף. היתה הראשונה מביניהן [REDACTED] ניכנסה להריון, בתהליך של הזרעה בבי"ח הדסה בירושלים [REDACTED] ע"פ תיאוריהן קבלת ההחלטה על הבאת הילד, לזו ההריון הלידה והטיפול בתינוק נעשו כולם במשותף ותוך מעורבות רבה של שתי הנשים.

באופן דומה ובאותה מידה של מעורבות ושיתוף פעולה נולד [REDACTED]
[REDACTED]
משפחת המוצא של [REDACTED] מודעת לעובדת היותה של בתם לסבית. כאשר היתה בת 28 היא סיפרה על כך לאמה. אמה של [REDACTED] נוהגת להגיע באופן קבוע לבקר את [REDACTED] והנכדים. [REDACTED]

נוהגים להיפגש עם הילדים של שתי המשפחות בכל יום שישי. במשפחת המוצא של [REDACTED] התקבלה העובדה [REDACTED] היא לסבית בצורה יותר קשה אביה של [REDACTED] נפטר מספר חודשים לאחר ש [REDACTED] פתחה עם

בפני כבי' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

הוריה את אורח חייה. אימה של [REDACTED] התכחשה בתחילה להיותה של הבת לסבית וסרבה להכיר בכך. האם ניתקה קשר עם [REDACTED] עד ללידה של [REDACTED] כאשר נולד [REDACTED] התחדש הקשר בין [REDACTED] ואימה אשר השלימה עם אורח חייה של ביתה.

הקשר של הילדים ל [REDACTED] גדלים בבית אחד עם האם הביולוגית ובת זוג של האם. ההמשגה אותה מנסות [REDACTED] להמשיג לילדים היא של שתי אמהות. כל ילד יודע מיהי האם שילדה אותו וזו נקראת "אמא" בעוד בת הזוג אשר שותפה באופן אינטנסיבי בטיפול היומיומי בילדים ניקראת "אימלה". חלוקת העבודה בכל הקשור לטיפול בילדים מתחלקת באופן מלא בין שתי הנשים [REDACTED] אשר עובדת אחת היא זו שמקבלת את [REDACTED] בצהריים כאשר הוא שב מבית"ס. בשעה [REDACTED] עובדת [REDACTED] היא זו שמטפלת ודואגת [REDACTED] וכר'.

בביקור הבית שערכתי התרשמתי כי לילדים קשר קרוב עם כל אחת מהנשים, וכן קשר קרוב וטבעי בינם לבין עצמם.
לסיכום:

מדובר במערכת המתפקדת כמשפחה ואשר מנוהלת ע"י שתי נשים הקשורות בינהן בקשר זוגי וכן מגדלות ביחד את [REDACTED] הילדים. מתפקדות כל אחת מהן בתחום הקריירה המקצועית באופן חיובי, וניראה כי שתיהן יחד מספקות את צרכיהם הפיזיים והריגשיים של הילדים באחריות משותפת.

בקשתן של [REDACTED] כי כל אחת מהן תשמש אפטרופסית לגבי הילד או הילדים של רעותה ניראת לי בקשה טבעית המתבקשת מאורח חייהן בפועל. מאחר [REDACTED] הילדים נולדו מהזרעה אנונימית לא קיימת דמות אב לגבי הילדים ועובדה זו הופכת את "האם השניה" לדמות הקרובה והמשמעותית ביותר כמתאימה להיות אפטרופסית במקרה זה.

לאור כל האמור לעיל המלצותי הן:

1. [REDACTED] תמונה כאפטרופסית [REDACTED]
2. [REDACTED] תמונה כאפטרופסית [REDACTED]

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

כעולה בבירור מתוכנו של התסקיר מגדלות המבקשות, כשתי אמהות, את [REDACTED] הילדים. הקשרים בין המבקשות לבין כל הילדים הינם קשרים הוריים לכל דבר וענין, והמבקשות דואגות יחדיו לכל צרכיהם הפיזיים והרגשיים של כל הילדים. בנסיבות אלה, לטענת המבקשות, מחייבת טובתם של הקטינים ליתן עיגון משפטי ליחסים הקיימים בפועל כיום, בין המבקשות לבין כל אחד מ- [REDACTED] הקטינים, וכן ליחסי האחים המתקיימים בפועל בין [REDACTED] הקטינים. זאת ע"י יצירת מערכת של חובות וזכויות משפטיות שיוטלו על כל אחת מהמבקשות כלפי הילדים שילדה רעותה, באמצעות מתן צווי אימוץ, לפיהם תאמץ כל אחת מהמבקשות את ילדי רעותה.

ג. ביום 27.5.98 הגישו המבקשות לביהמ"ש בקשה, עפ"י סעיף 28 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות תשכ"ב-1962, בה עתרו למנות את כל אחת מהמבקשות כאפוטרופא נוספת לילדים שילדה רעותה. יצויין כי המבקשות הגישו את הבקשה למינוי כל אחת מהן כאפוטרופא נוספת, בלא שיהא בכך ויתור על בקשתן ההדדית למתן צווי האימוץ. בדיון שהתקיים ביום 5.1.99 הביעה ב"כ היועמ"ש את הסכמתה, לאור ממצאי התסקיר, למינוייה של כל אחת מהמבקשות כאפוטרופא נוספת לילדים שנולדו לרעותה. בנסיבות אלה ובהסכמת הצדדים, מונו המבקשות כאפוטרופסיות נוספות לילדים, כאמור.

ד. בבקשה זו שבפני עותרות המבקשות למתן צווי אימוץ, כמפורט. מנגד טוען ב"כ היועמ"ש, כי מן הראוי למחוק את בקשת המבקשות על הסף, בהעדר עילה, באשר לטענת ב"כ היועמ"ש אין מקום לבקשות בגדר חלופות חוק האימוץ התשמ"א-1981, ואין להעתר, איפוא, לבקשות לאימוץ הקטינים.

משהסוגיה הנדונה הינה סוגיה משפטית מובהקת, הגישו הצדדים סיכומיהם, בהם טענו המבקשות כי יש להעתר לבקשתן לצווי אימוץ כאמור, ומנגד טען ב"כ היועמ"ש כי יש למחוק את הבקשה על הסף, בהעדר עילה עפ"י חוק האימוץ.

בפני כבי השופטת יהודית שטופמן

סגן נשיא

ה. המבקשות התייחסו בסיכומיהן בהרחבה לתמורות שחלו בחקיקה, לאור היווצרות משפחות מסוגים שונים, וכן פירטו את יחסה החיובי של הפסיקה לסוגי המשפחות השונים.

לטענת המבקשות, במקביל לשינויים המשמעותיים ביחסם של החברה והמשפט בישראל, כלפי מגוון התאים המשפחתיים הקיימים, עולה בשנים האחרונות מגמה הולכת וגוברת של הכרה מפורשת בדרך החיים ההומו-לסבית, ובזכותם של הומוסקסואלים ולסביות לשיווין, לחיים בצוותא בגלוי, הכרה בזכותם להקמת תאים משפחתיים כרצונם, וכן בזכותם להורות. לטענת המבקשות על ביהמ"ש לשקול את התמורות שחלו בתפיסות החברתיות, ולפרש את הוראות חוק האימוץ בפתיחות ובגמישות, באופן שיהלום את השינויים הדינאמיים המתרחשים בחברה.

עוד טוענות המבקשות כי אין לראות בשתיקת המחוקק באשר לאפשרות עיגון הורותן המשותפת של שתי נשים, משום איסור על מתן צווי האימוץ המבוקשים, אלא לאקונה, שאותה על בית המשפט למלא בתוכן, עפ"י עקרונות מדיניות שיפוטית ראויה ורצויה.

לטענת המבקשות ספק אם בשנת 1981, עם חקיקת חוק האימוץ, צפה המחוקק בישראל את האפשרות שגידול ילדים ע"י שני הורים מאותו מין יהפוך למציאות חייהם של ילדים רבים בישראל.

ו. עוד לטענת המבקשות, הדיעות הקדומות והסטרייטיפים הרווחים בחברה, ביחסה להומוסקסואלים ולסביות עומדים בבסיס התנגדותו של המשיב למתן צווי האימוץ. בניסיון להפריך את הדיעות הקדומות בדבר השפעתן השלילית של מערכות חיים חד-מיניות, צירפו המבקשות לסיכומיהן מחקרים ומאמרים רבים הדנים בנטיה החד מינית בכלל ובהורות החד מינית בפרט.

על בסיס החומר הספרותי והמחקרים השונים, טוענות המבקשות כי לא זו בלבד שאין כל בסיס עניני לפסילת המודל המשפחתי, בו ילדים גדלים עם אמהות, אלא שאם נגרמים לילדים אלה קשיים כלשהם בגין המסגרת המשפחתית בה הם גדלים, הרי שאלה ייקלו ואף ייפתרו, ככל שתגבר הקבלה וההכרה של החברה הסובבת אותם, בהורותם המשותפת של הורים חד-מיניים, ולעניננו המבקשות.

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

ז. מתן הפרשנות המוצעת ע"י המבקשות לסעיף 3 לחוק, כפי שיפורט בהמשך, מתחייב, לטענת המבקשות, לא רק לשם הבטחת טובת הקטינים, ולא רק לשם התאמה לתפיסותיה וערכיה של החברה המתקדמת והליברלית, אלא גם לשם מניעת הפליה פסולה של הקטינים ושל המבקשות מחמת מינן או נטייתן המינית. לטענת המבקשות, פרשנות הוראות חוק האימוץ באופן שמיחד אותן למשפחות הטרוסקסואליות בלבד, תוך פסילתן של המבקשות מלאמץ את הילדים שהן מגדלות בצוותא, מהווה, לטענת המבקשות, הפליה מחמת מינן ומחמת נטייתן המינית.

המבקשות טוענות כי על בית המשפט לשקול את בקשותיהן, על בסיס כשירותן לשמש כאמהות לקטינים ולא לפי מינן או נטייתן המינית. עובדת היותן שתי נשים אינה יוצרת, לטענת המבקשות, אבחנה מותרת בין לבין זוגות הטרוסקסואלים, המצדיקה, ליתן להם יחס נחות בעת שקילת הבקשות. לטענת המבקשות, אין כל הבדל מהותי-ענייני בין הורותם של אם ואב לבין הורותן של שתי נשים, כל עוד מודרך ביהמ"ש ע"י כוונת המחוקק להעניק לקטינים את צרכיהם הנפשיים, הכלכליים והחברתיים. לטענת המבקשות אין להתיר מצב שבו הקטינים דגן מקבלים יחס שונה, ונפגעת זכותם לעגן באופן משפטי את יחסי ההורות הקיימים בפועל, אך ורק משום הסתייגותו של מאן דהוא מאורחות חייהן של המבקשות. לטענת המבקשות, תחושתן כי נפסלות הן מלאמץ את הקטינים רק בשל היותן לסביות, יוצרות בליבן תחושת קיפוח קשה.

ולענין החלת כללי פרשנות :

לטענת המבקשות יש ליתן את מלוא המשקל לכלל הפרשנות המרכזי הקובע כי מבין מספר אפשרויות פרשניות קיימות, יש לבחור בזו העולה בקנה אחד עם מימוש עקרונות היסוד של שיטתנו המשפטית, וביניהם עקרון השיוויון. באמנה הבינלאומית בדבר זכויות הילד, עליה חתומה מדינת ישראל, נקבע בסי' 2(2) לאמנה כי אין להפלות קטינים בשל דרך חייהם של הוריהם. לטענת המבקשות יש וראוי למצוא קונסטרוקציה משפטית אשר תגשר בין החוק לבין האמנה.

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

ח. טובת הקטינים

ס' 1(ב) לחוק אימוץ ילדים קובע את עקרון טובת הנאומץ כעקרון על.
"צו אימוץ וכל החלטה אחרת לפי חוק זה יינתנו אם נוכח בית המשפט שהם
לטובת הנאומץ".

לטענת המבקשות בנסיבות חייהם של הקטינים, ובמיוחד בשל העובדה שכל אחד מהקטינים מתייחס לכל אחת מהמבקשות כאימו, ורואה בילדים האחרים אחיו - מחייבת טובתם של הקטינים ליתן עיגון משפטי מלא ליחסים המתקיימים הלכה למעשה, הן בין הקטינים לבין כל אחת מהמבקשות, והן בין הקטינים לבין עצמם. עיגון משפטי של קשר ההורות הקיים בפועל בין המבקשות לקטינים, ישרת, לטענת המבקשות, את טובת הקטינים מבחינה נפשית, רגשית וחברתית, באשר הצו יעניק להם בטחון בתא המשפחתי בו הינם גדלים מאז הולדתם, ויסייע לקטינים לפתח בטחון עצמי ודימוי עצמי חיובי ביחסם לעצמם ולמשפחתם.

כן ישרת הצו את טובתם של הקטינים מבחינה כלכלית, באשר יקנה לקטינים בטחון כלכלי מוגבר, יעניק לקטינים זכות להנות משפע של הטבות כלכליות המוענקות לקטינים רק במסגרת יחסי הורות, לרבות במקרה בו, חלילה, תלך מי מהמבקשות לעולמה.

יצוין כי בסיכומיהן, מפרטות המבקשות בהרחבה את היתרונות השונים אותם יקנה צו האימוץ לקטינים, באם ינתן, לרבות זכויות משפטיות שונות.

לטענת המבקשות, למתן צווי האימוץ חשיבות לשם הבטחת טובת הקטינים אם חו"ח תלך מי מהמבקשות לעולמה, או תאבד את כשירותה לטפל בקטינים או אף אם תפרדנה המבקשות זו מזו.

בנסיבות אלה, טובתם של הקטינים מחייבת כי הם ימשיכו לגדול בצוותא, ולטענת המבקשות צווי האימוץ יבטיחו המשך קשר של כל אחד מהקטינים עם אמם ואחיהם שאינם ביולוגים.

הקטינים, כמתואר בתסקיר, חיים כאחים לכל דבר וענין.

לטענת המבקשות, יש לבצר ולשמר קשר משמעותי זה בכל דרך אפשרית, לבל יועמד בסכנה.

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

המבקשות מתייחסות אף לתחושתה ובטחונה של האם הלא-ביולוגית ביחסה לילדים שילדה רעותה. מתן זכויות רשמיות כלפי הקטינים תעניק למי מהאמהות תחושת בטחון שתטיב עם הקטינים.

הצורך להעניק להורים בטחון במעמדם כלפי ילדיהם בא, לטענת המבקשות, בין היתר, לידי ביטוי במשקל המכריע שמעניקים בתי המשפט לעמדתם של הורים מאמצים משנסקלת אפשרות לצמצום תוצאות האימוץ ("אימוץ פתוח").

בסיכום, טוענות המבקשות, כי בשל קשרי ההורות הפסיכולוגית שנוצרו בפועל בין לבין הקטינים, ומהטעמים הנפורטים, חשיבות רבה במישורים רבים ושונים, למתן גושפנקא חוקית ליחסי ההורות שבין המבקשות לבין הקטינים, על דרך מתן צווי האימוץ.

ט. המסגרת המשפטית:

הסוגיה המשפטית שבעניינינו, שהיא ביסוד הבקשה שבפני, ענינה האם פרשנות חוק אימוץ ילדים התשמ"א - 1981 מאפשרת מתן צו אימוץ למבקשות. סעיפי החוק הרלבנטיים לסוגיה זו שבפנינו הם סעיף 3 לחוק אימוץ ילדים התשמ"א - 1981 וסעיף 25 לחוק זה.

סעיף 3 לחוק אימוץ ילדים קובע לאמור:

"אין אימוץ אלא על ידי איש ואשתו יחד, ואולם רשאי בית משפט ליתן צו אימוץ למאמץ יחיד -

- (1) אם בן זוגו הוא הורה המאומץ או אימץ אותו לפני כן;
- (2) אם הורי המאומץ נפטרו והמאמץ הוא מקרובי המאומץ ובלתי נשוי".

סעיף 25 לחוק אימוץ ילדים קובע לאמור:

"נוכח בית המשפט שהדבר יהיה לטובת המאומץ, רשאי הוא, בנסיבות

מיוחדות ומטעמים שיציין בהחלטתו, לסטות מסייגים אלה:

- (1) ...
- (2) פטירת הורה המאומץ וקרבת המאמץ לפי סעיף 3(2);
- (3)
- (4) "....".

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

הסוגיה שבפנינו ענינה, כאמור, פרשנות סעיף 3 לחוק אימוץ ילדים יחד עם סעיף 25 לחוק זה, והאמנם נאפשרת פרשנות סעיפים אלה אימוצם של הקטינים ע"י המבקשות.

ריישת סעיף 3 לחוק האימוץ קובעת כי אימוץ יהיה ע"י "איש ואשתו יחד", המשכו של סעיף 3 קובע שני חריגים הקבועים בסעיף 3(1) ו-3(2), המתייחסים למאמץ יחיד.

לטענת המבקשות, אין הריישא של סעיף 3 חלה על המבקשות, יחד עם זאת לדעת המבקשות יש ליתן לריישא של סעיף 3 פרשנות לפיה אין לפרש את התיבה "איש ואשתו יחד", באופן המגביל מתן צו אימוץ אך ורק לאיש ואשתו, דהיינו בני זוג, גבר ואישה, שהם נשואים.

פרשנות זו איננה מקובלת על המבקשות, הסוברות שאין לקבל פרשנות אשר חוסמת אפשרות של אימוץ ע"י הורים בני אותו מין.

לדעת המבקשות מגמת המחוקק בקובעו בריישא של סעיף 3 כי האימוץ יהא ל"איש ואשתו יחד" היא למנוע מצב בו שני מבוגרים מגדלים קטין, ורק לאחד מהם מחוייבות הורית כלפיו, בעוד האחר איננו נושא בכל אחריות כלפי הקטין.

מגמה זו למדות המבקשות מפרשנות סעיפים 3(1) ו-3(2) לחוק האימוץ.

מסקנתם הפרשנית של המבקשות היא, איפוא, שלא ביקש המחוקק לייחד את מוסד האימוץ אך ורק להטרסקסואליים או לשלול זכות הורית בסיסית זו מבני זוג בני אותו מין, אלא כל שביקש המחוקק להבטיח הוא את טובת הקטין, אשר יגדל במשפחה בה שני המבוגרים נושאים בצוותא חדא כלפיו במערכת חובות וזכויות מקיפה וכוללת.

י. אין בידי לקבל את פרשנותן של המבקשות לריישת סעיף 3 ולתיבה בו "איש ואשתו יחדיו".

בפני כבי השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

בענין זה נכתב בספרו של כבי הנשיא השופט ברק "פרשנות במשפט" כרך ב'
"פרשנות החקיקה" בעמ' 97 :

"כלל הלשון קובע כי יש ליתן למילותיו של דבר החקיקה אותה משמעות
שהן יכולות לשאת מבחינה לשונית.

מכאן, שאין ליתן ללשון החוק משמעות שהיא אינה יכולה לסבול. נמצא כי
נקודת המוצא לכל בחינה פרשנית היא לשון החוק. היא קובעת את המסגרת
אשר בתוכה תפעל התחליף החקיקתי. המשמעות הלשונית של החוק קובעת
את גבולות הפרשנות."

ועוד, שם, בעמ' 81 :

"הכלל הלשוני והגיוני

ביסוד פרשנות החקיקה עומד טסקט המבוטא בלשון הטבעית. ללשון זו יש
מובן עבור דובריה של אותה לשון. פרשנות החקיקה חייב להעניק ללשון
אותה משמעות הנופלת לגדר מובנה של הלשון עבור דובריה. האופציה
הלשונית הנבחרת על ידי הפרשן צריכה ליפול למתחם המשמעויות
המקובלות על דובריה של אותה שפה.

אכן, על הפרשן להגשים את תכלית החקיקה. (הכלל השני), אך הגשמה זו
צריכה לעגן עצמה בלשון החקיקה. אין שופט רשאי ליתן למילות החוק
משמעות שהן אינן יכולות לשאת. הטעם העומד ביסוד כלל זה מקורו באופי
ה"קומנויקטיבי" של הלשון. לשון החקיקה נועדה להעביר מסר מהמחוקק
לציבור. המחוקק השתמש בלשון המקובלת על הציבור, ושהציבור נזקק לה.
על כן יש להעניק לחקיקה את המשמעות המקובלת והרגילה. המחוקק לא
השתמש "בלשון פרטית". הוא השתמש בלשון "כללית" ופומבית
באמצעותה ביקש להגשים את מטרתו. על הפרשן להגשים אותה מטרה תוך
היזקקות לאותו מובן לשוני, כללי ופומבי."

המשמעות הכללית והפומבית של "איש ואשתו יחד", אשר בה השתמש המחוקק
בסעיף 3 לחוק האימוץ, אינה יכולה להיות אלא המשמעות אשר "הציבור" נותן
לתיבה "איש ואשתו יחד".

בפני כב' השופטות יהודית שטופמן
סגן נשיא

משמעות זו במובנה הקומניקטיבי הכללי אינה יכולה להיות אלא המשמעות המקובלת והטבעית של תיבה זו, דהיינו בני זוג בני מינים שונים, "איש ואשתו".

כאמור, גם לדעת המבקשות אין בקשתן מעוגנת בנוסחו של סעיף 3 לחוק האימוץ, אולם, כאמור, אין בידי לקבל את פרשנותן של המבקשות לפיה התיבה "איש ואשתו יחד", יכולה לשאת גם פירוש לפיו התכוון המחוקק גם לבני זוג בני אותו מין.

יפים לענייננו דברי כב' השופט זמיר בע"א 3798/94 פלוני נ' פלונית ואח' פד"י (3) 133 ובעמ' 187 :

"בית המשפט יכול, ולעיתים ראוי, שילך בדרך נועזת של חקיקה שיפוטית המנותקת לחלוטין מלשון החוק, ואולי אף מנוגדת ללשון החוק, כדי להשיג את תכלית החוק או להגן על ערכי יסוד. אך זוהי דרך לשעת חירום, שכרוכים בה בחשבון סופי ואמיתי, סיכונים למערכת המשפט ולמערכת השיפוט. לכן עדיף, אם רק אפשר, שבית המשפט ילך בדרך סלולה והבטוחה של פרשנות הצומחת מתוך לשון החוק".

וגם לענייננו כך.

מן הראוי לדבוק בפרשנות הצומחת מלשון החוק, וממנה עולה כי אין לקבל את פרשנותן של המבקשות לתיבה "איש ואשתו יחד".

יא. סעיף 3(1) לחוק אימוץ ילדים :

סעיף 3(1) לחוק האימוץ מתיר מתן צו אימוץ למאמץ יחיד, כאשר המאמץ היחיד הינו בן זוגו של הורה המאומץ. וזאת לשון סעיף 3(1):
"3(1) אם בן זוגו הוא הורה המאומץ או אינוץ אותו לפני כן".

על דעת המבקשות אין בקשתן לאימוץ הילדים נסמכת על סעיף 3(1) לחוק האימוץ.

וכך בסיכומי המבקשות פרק ג' סעיף (4) סעיפי משנה 103 - 104 :

"(4). הבקשות למתן צווי אימוץ אינן נסמכות על סעיף 3(1) לחוק, ולכן אינן מעניקות הכרה לקשר שבין המבקשות.

103. למרות שהמבקשות לא סמכו את בקשותיהן על הוראת סעיף 3(1) לחוק האימוץ, הדנה באימוץ ע"י מאמץ יחיד שהינו בן זוגו של הורה המאומץ, ולמרות שהן כלל לא ביקשו מבית המשפט הנכבד להגדירן כ"בנות זוג".

בפני כב' השופטת יהודית שטופנון

סגן נשיא

לצורכי חוק האימוץ - נמצא המשיב, משום מה, לדון בהוראת סעי' 3(1) הנ"ל ולהביע עמדתו כי המבקשות אינן נחשבות לדידו כ'בנות זוג' במובן החוק.

104. בית המשפט הנכבד יתבקש שלא לשעות לנסיון המשיב להסיט את הדיון מהצורך ליתן צווי אימוץ לשם הבטחת טובת הקטינים ע"י עיגון משפטי של קשר ההורות בו הינם נמצויים בפועל, לעבר סוגיות הנוגעות להגדרת הקשר בין המבקשות ו/או להכרה המשפטית במערכת היחסים הקיימת ביניהן. סוגיות אלה כלל אינן עומדות לדיון במסגרת בקשות אלה, ובית המשפט הנכבד ממילא אינו נדרש לקבוע עמדה ערכית לגבי אורח חייהן של המבקשות."

ב"כ היועמה"ש הפליגה אמנם בסיכומיה (נועמי' 6 ועד עמי' 23) אודות פרשנות סעיף 3(1) שענינו אימוץ ע"י יחיד שהינו "בן זוג" של ההורה.

בעניננו, משעתירתן של המבקשות אינה מבוססת על הוראת סעיף 3(1), איננו סבורה כי מן הראוי לדון בשאלה האם ניתן ליתן צו אימוץ למבקשות מכח הוראת סעיף 3(1) כאמור.

יב. סעיף 3(2) לחוק אימוץ ילדים :

המבקשות משתיתות, כאמור, את בקשתן למתן צווי האימוץ על הוראות סעיף 3(2) לחוק אימוץ ילדים, יחד עם הוראות סעיף 25(2) לחוק. הוראות אלה, מתירות לביהמ"ש ליתן צו אימוץ למאמץ יחיד, שהוא מקרובי המאומץ ואינו נשוי, משטובת קטיין מחייבת זאת, ומשמותקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת.

סעיף 3(2) לחוק האימוץ קבע שלושה תנאים למתן צו אימוץ למאמץ יחיד והם :

- א. הורי המאומץ נפטרו.
- ב. המאמץ הוא מקרובי המאומץ.
- ג. המאמץ אינו נשוי.

לא שנוי במחלוקת כי עפ"י הוראות סעיף 25(2) לחוק האימוץ התיר המחוקק לסטות משני התנאים הראשונים של סעיף 3(2), לענין פטירת הורי המאומץ והיותו של המאמץ מקרובי המאומץ.

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

לטענת המבקשות, מן הראוי להורות על אימוצם של הקטינים ע"י המבקשות, כמפורט, באשר בשל טובתם של הקטינים נוצרו נסיבות מיוחדות המצדיקות, ואף מחייבות, לדעת המבקשות, להחיל את הוראות סעיף 25(2) לחוק האימוץ. אכן, לא שנוי במחלוקת כי לביהמ"ש סמכות לסטות מהוראות סעיף 3(2) לחוק האימוץ, שענין פטירת הורה המאומץ והיותו של המאמץ מקרובי המאומץ.

לענין זה טענו המבקשות, כי מן הראוי שביהמ"ש יסטה מהסייג הקובע כתנאי לאימוץ יחיד את פטירת הורי המאומץ.

לטענתן תנאי זה בלתי סביר הוא, באשר אין זה סביר כי נגזר על הקטינים ואימותיהם להמתין לאסון שיקרה למי מהן, על מנת לזכות בהכרה ראויה לקשרי ההורות שנוצרו בפועל.

עוד העלו המבקשות טענה מעניינת לפיה יש לפרש את האמור בסעיף 3(2) לענין היות המאמץ "מקרובי המאומץ", במשמעות של קרבה רגשית ונפשית, ולא דווקא קירבת דם.

לענין זה סבורה אני כי אינני נדרשת לפרשנות המדויקת של המונח "קרוב" כמשמעו בסעיף 3(2) לחוק האימוץ. הסוגיה שבפני היא האם בנסיבות הענין מן הראוי שאכן ביהמ"ש יסטה מסייגי סעיף 3(2), והאמנם בענינו נתקיימו "נסיבות מיוחדות" וטעמים מיוחדים אשר בגינם מן הראוי שייסטה ביהמ"ש מהסייגים כאמור, על מנת לאפשר את אימוצם של הקטינים ע"י המבקשות.

יג. לטענת ב"כ היועהמ"ש יש לבחון את הוראות סעיף 25(2) על רקע תכליתו החקיקתית של חוק האימוץ.

לטענת ב"כ היועהמ"ש תכלית חוק האימוץ היא לאפשר אימוצו של ילד במשפחה "רגילה", שהיא חליפית למשפחתו הטבעית.

וכך, מעדיף המחוקק, לדעת ב"כ היועהמ"ש, אימוצו של קטין בבית משפחה, בה שני הורים, אם ואב, וזאת בהנחה שכך מחייבת טובתו של קטין, בנסיבות החברתיות בהם אנו חיים.

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

לדעת ב"כ היועמהמ"ש רק במקרים מיוחדים וחריגים יש לאפשר אימוצו של קטין ע"י "יחיד".

עוד לדעת ב"כ היועמהמ"ש, החלופה של סעיף 3(2), נבחרת לקטין רק באין ברירה אחרת, ומשאין אפשרות לאמץ את הקטין במשפחה שבה שני הורים.

בכל מקרה, מחייבת החלופה של סעיף 3(2), לדעת ב"כ היועמהמ"ש, ניתוק הקשר בין הקטין לבין משפחתו הביולוגית.

אין בידי לקבל את עמדת ב"כ היועמהמ"ש, במובן זה שלא ברור כלל ועיקר כי תכליתו של חוק האימוץ היא אימוצו של קטין במשפחה "רגילה" בה שני הורים.

נראה לי כי תכלית חוק האימוץ היא אימוצו של קטין בבית משפחה, בין משפחה שבה שני הורים ובין משפחה חד הורית, אשר טובתו של הקטין מחייבת אימוצו על ידה.

אינני סבורה כי ניתן לקרוא לתוך הוראות חוק האימוץ, את שמבקש ב"כ היועמהמ"ש, אשר לדעתו, מעדיף המחוקק אימוץ קטין בבית משפחה אשר בה שני הורים.

סבורה אני כי חוק האימוץ מכוון אך ורק ל"טובת הקטין", ומשכך האימוץ אשר מכוון כלפיו חוק האימוץ הינו זה אשר תואם את טובת הקטין הספציפי, אשר לעיתים מחייבת טובתו אימוצו במשפחה בה שני הורים אם ואב, ולעיתים מחייבת טובתו אימוצו במשפחה חד-הורית.

י.ד. יחד עם זאת, אינני סבורה כי בנסיבות עניינינו מן הראוי לסטות מהוראות סעיף 3(2) לחוק האימוץ.

לא שנוי במחלוקת כי כל אחת מהמבקשות עותרת, למעשה, ל"אימוץ יחיד", דהיינו אימוץ ע"י מאמץ יחיד.

כל אחת מהמאמצות רואה עצמה כמאמצת יחידה, וכך אף נאמר במפורש בסיכומי המבקשות פרק ג' סעיף 59:

"בעניינינו, אין מדובר בבקשת אימוץ אחת המשותפת לשתי נשים המבקשות לאמץ ילד זר לפי הריישא לסעיף 3 לחוק האימוץ, אלא בבקשות אימוץ לפי הסייפא לסעיף 3 לחוק, קרי: בקשות אימוץ נפרדות של כל אחת מהמבקשות

בפני כבי' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

כמאמצת יחידה אשר הורותה תתווסף לזו של האם הביולוגית על מנת ליתן
עיגון משפטי ליחסי ההורות שנקמו בפועל בינה לבין הקטינים שילדה
רעותה". (הדגשה במקור - י.ש.)

וכך, אמנם מתברר כי אכן כל אחת מהמבקשות מבקשת לאמץ את ילדי רעותה,
"כמאמצת יחידה".

סבורה אני כי לא ניתן, כלל ועיקר, באיצטלה של אימוץ ע"י יחיד ליתן, למעשה,
גושפנקא למערכת דו-הורית.

שהרי, למעשה, אומרות המבקשות בלשון חד משמעית וברורה כי בשל הקשר
שביניהן, יצרו מערכת משפחתית לכל דבר וענין, בה שתי המבקשות הינן אמהות
לילדים, והילדים גדלים כאחים. משכך יש, לטענת המבקשות, לעגן את המצב
המשפחתי בהחלטה חוקית מתאימה, שהיא מתן צו האימוץ.

וכך מתברר, כי מבקשות, למעשה, המבקשות, לעקוף את רישת סעיף 3 לחוק
האימוץ, שעניינו אימוץ על ידי "איש ואשתו", וכן לעקוף את הוראות סעיף 3(1)
לחוק האימוץ, שעניינו אימוץ על ידי בן זוגו של הורה ביולוגי, ובטענת "מאמץ
יחיד", עותרות לאימוץ אשר יתן גושפנקא חוקית למשפחה שבה שני הורים.

סבורה אני שאין לקבל עמדתן זו של המבקשות, ואין לקבל את פרשנותן אשר אינה
עולה בקנה אחד עם הוראות סעיף 3 לחוק האימוץ, אף יחד עם הוראות סעיף 25
לחוק האימוץ.

פרשנותן של המבקשות עומדת בסתירה לרציונל של סעיף 3 לחוק האימוץ, אשר על
פי ניסוחו רשאי בית המשפט להתיר אימוץ של "איש ואשתו", דהיינו, משפחה
דו-הורית, או אימוץ יחיד למי שהינו בן זוגו של הורה ביולוגי או הורה מאמץ,
דהיינו, משפחה דו-הורית.

אופציית האימוץ האפשרית על פי סעיף 3(2), הינה אימוץ למאמץ יחיד, דהיינו, באין
לקטין הורה ביולוגי או הורה מאמץ.

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

נראה לי כי פרשנותן של המבקשות, אשר מחד מבקשות את צווי האימוץ על מנת לחיות כמשפחה, ומנגד עותרות ל"אימוץ יחיד", אינה יכולה לתקון.

בקשת המבקשות היא במהותה בקשת אימוץ על ידי יחיד, הנוסף אל הורה ביולוגי, שאיננה יכולה להשקל, אלא במסגרת סעיף 3(1) לחוק האימוץ, הקובע מהם הכללים לפיהם ניתן לאמץ באימוץ יחיד, למרות קיומו של הורה ביולוגי או הורה מאמץ.

אין ספק כי הסוגיה שבפניי, סוגיה יחודית היא במהותה.

יחד עם זאת, אינני סבורה כי ניתן לקבל את פרשנותן מרחיקת הלכת של המבקשות, אשר נראה לי עומדת אל נכון בסתירה לכוונת המחוקק, העולה בבירור מסעיף 3(1), ולפיה אימוץ יחיד בצד הורה ביולוגי, או הורה מאמץ, אפשרי רק בתנאים המפורטים בסעיף 3(1) לחוק האימוץ.

כאמור, בעניינינו טענו המבקשות כי אין עותרות, מטעמיהן, למתן צווי האימוץ על פי סעיף 3(1).

לשון אחר, אין המבקשות עותרות למתן צו האימוץ בשל היותן "בנות זוג".

נראה כי עולה בבירור מניתוח סעיף 3 לחוק האימוץ, כי על פי סעיף 3(2) לחוק לא יתכן אימוץ על ידי יחיד, בתוך מסגרת משפחה דו-הורית, אלא אם המאמץ הינו בן זוגו של הורה המאומץ, והמאמץ עותר למתן צו האימוץ בשל היותו בן זוגו של הורה המאומץ.

נראה, איפוא, כי אין לקבל את פרשנותן של המבקשות, לענין אפשרויות האימוץ על ידי מאמץ יחיד, במסגרת המשפחתית שמקיימות המבקשות.

טו. כאמור, לטענת המבקשות, אם תידחה בקשתן למתן צווי האימוץ, ניתן לראות בכך משום פגיעה בעקרון השיוויון והפליית המבקשות, וזאת בשל נטייתן המינית.

אין בידי לקבל את טענת המבקשות, לפיה אם תדחה בקשתן, יהא בכך משום פגיעה בעקרון השיוויון והפלייתן של המבקשות בשל נטייתן המינית.

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

אכן, עקרון השוויון ומניעת ההפליה הינה מעקרונות היסוד של שיטתנו המשפטית.

וכך בבג"צ 5394/92 הופרט נ' "ייד ושם", רשות הזכרון לשואה ולגבורה, פד"י מח(3) עמ' 353 בעמ' 360 מפי כב' השופט תאודור אור:

"עקרון השוויון בא לשרת מטרה של השגת תוצאה צודקת. לא השוויון ה'טכני' או ה'פורמאלי' הוא הראוי להגנה, אלא השוויון המהותי, דהיינו השוויון בין שווים. בני האדם, או קבוצות בני האדם, שונים לא אחת זה מזה או זו מזו בתנאיהם, בתכונותיהם ובצרכיהם, ולעתים יש צורך להפלות בין מי שאינם שווים כדי להגן על החלש או הנזקק, לעודדו ולקדמו. שוויון בין מי שאינם שווים אינו, לעתים, אלא לעג לרש. לפיכך, השאלה המתעוררת כשנטענת טענת הפליה אינה רק אם פלוני מופלה לטובה לעומת אלמוני, אלא יש גם לברר אם ההפליה היא בלתי מוצדקת (ההדגשות שלי - ת' א'), דהיינו, האם מסיבות זהות גררו אחריהן יחס שונה. ההבחנה בין מסיבות שונות, מאידך, אין בה משום הפליה..."

ועוד בהמשך:

"השאלה המתעוררת כשנטענת טענת הפליה איננה רק אם פלוני מופלה לטובה לעומת אלמוני, אלא יש גם לברר אם ההפליה היא בלתי מוצדקת האם מסיבות זהות גררו אחריהן יחס שונה. ההבחנה בין מסיבות שונות, מאידך, אין בה משום הפליה..."

(הדגשות במקור - י.ש.).

טז. כאמור, סבורה אני כי ניסוחו של סעיף 3 לחוק האימוץ, איננו מאפשר אימוץ על ידי יחיד, בצד הורה ביולוגי או הורה מאמץ, אלא בתנאים כמפורט בסעיף 3(1) לחוק האימוץ.

וכך, גם אם תוגש, לדוגמא, בקשה לאימוץ קטין ע"י מבקש שהינו "ידיד" של אמו הביולוגית של הקטין, דהיינו, אין אם הקטין והמבקש "איש ואשתו" כלשון החוק, ואינם עותרים למתן צו האימוץ בשל היותם "בני זוג" כלשון החוק, גם במקרה כזה דין בקשת האימוץ להדחות.

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

לשון אחר, אין כל משמעות לעובדה, בענייננו, שהבקשה הוגשה על ידי שתי נשים. גם אם היתה בקשה זו מוגשת על ידי גבר או אשה, אשר מי מהם מבקש לאמץ בצד הורה ביולוגי או הורה מאמץ, ומשאין המבקש לאמץ מקיים את תנאי חוק האימוץ, דהיינו, אינו נשוי להורה הביולוגי או בן זוגו, נראה כי דין הבקשה להידחות.

סבורה אני, כאמור, כי לשון החוק איננה מאפשרת "אימוץ יחיד" על ידי הורה מאמץ, בצד הורה ביולוגי, אלא על פי הוראות סעיף 13(1) לחוק האימוץ.

וכך, משבקשתן של המבקשות היא לאישור אימוץ של כל אחת מהן כמאמצת יחידה, בצד האם הביולוגית, דין בקשתן להדחות.

אין נפקא מינה לענין זה שהמבקשות הן שתי נשים. וכאמור, גם אם היתה בקשה זו מוגשת על ידי גבר ואשה, לא ניתן היה להעתר לבקשה.

אשר על כן סבורה אני כי אין כל ממש בטענת המבקשות כי דחית בקשתן יש בה משום פגיעה בעקרון השוויון והפליית המבקשות בשל נטיתן המינית.

יז. טובת הקטינים

לטענת המבקשות, מחייבת טובת הקטינים מתן צווי האימוץ, באשר מתן הצווים יהיה בו משום מתן גושפנקא חוקית למצב קיים, בו גדלים הילדים בפועל במשפחה שבראשה שתי אמהות, וכל הילדים גדלים כאחים.

עוד לטענת המבקשות, טובת הילדים מצדיקה מתן צווי האימוץ באשר מתן צווי האימוץ יסייע לקטינים ביצירת דימוי עצמי חיובי לעצמם ולמשפחתם, וכן ישרתו הצווים את טובתם של הקטינים, באשר יקנו לקטינים בטחון כלכלי מוגבר.

אין צריך לומר כי עקרון "טובת הילד" הינו עקרון על' בחוק האימוץ וכן בחקיקה ובפסיקה הישראלית בכלל.

יחד עם זאת, אף עקרון "טובת הילד" אין בו כדי לאפשר עקיפת דבר חקיקה, אשר הגביל את סמכות בית המשפט ליתן צווי אימוץ, באותם מקרים שפירט המחוקק בחוק האימוץ.

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

וכך, אף אם נניח שטובתם של הקטינים באימוצם ע"י המבקשות, אין די בכך על מנת לאפשר אימוצם של הקטינים על ידי המבקשות, משאין לשון החוק, כמפורט בפסה"ד, מאפשרת אימוצם, כאמור.

זאת ועוד - כאמור, מונתה כל אחת מהמבקשות כאפוטרופא נוספת על ילדי רעותה. אפוטרופסות נוספת זו מעגנת, חוקית, את הקשר שבין כל אחת מהבקשות לילדי רעותה, וכן מעניקה סמכויות אפוטרופסות לכל אחת מהמבקשות, הכל כמפורט בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות התשכ"ב-1962.

צווי האפוטרופסות מאפשרים, למעשה, לכל אחת מהמבקשות לדאוג, חוקית, לענייניהם של כל אחד מהילדים, ואמנם צווי האפוטרופסות, כאמור, אכן משרתים את טובתם של הקטינים, המטופלים על ידי שתי המבקשות.

עניינים רכושיים ואחרים, אשר פירטו המבקשות בסיכומיהן, ניתנים לפתרונות משפטיים שונים.

לא זו אף זו - בית המשפט הדן בבקשה שבפניו, עניינו תמיד טובת הילד הספציפי, אשר בעניינו דן בית המשפט.

וכך בע"א 2266/93 פלוני, קטין ואח' נ' פלוני פד"י מ"ט(1) עמ' 221, בעמ' 250 :
"טובת הילד דורשת הכרעה במקרה הספציפי העומד לפני בית המשפט, ויש לבחון את טובתו של הילד המסויים העומד לפני בית המשפט".

ועוד בהמשך :

"כל שברצוננו לומר הוא כי במסגרת טובת הילד יש לייחס משקל (כלשהו) לשיקול בדבר השונות והחריגות מן הנורמה חברתית בסביבתו הטבעית של הילד, הן באשר לתפיסתו של הילד את עצמו ומצבו בחברה, והן באשר לתפיסתה של החברה את הילד. אכן, בית המשפט אינו צריך להיכנע לחוסר פתיחות וחוסר סובלנות של חברה זו או אחרת, ואחד מתפקידיו הוא לעצב נורמות בעבור החברה. אולם, במסגרת פתרון הסכסוך הספציפי העומד על הפרק, כשאנו אמונים על טובת הילד, לא יהיה זה ראוי להתעלם לחלוטין מן

בפני כבי השופטת יהודית שטופמן
סגן נשיא

המציאות ומתפיסות חברתיות, העשויות להשפיע על הילד. מובן שטובת הילד הנבחנת היא טובת הילד הספציפי, וכל האמירות לעיל אינן אלא בגדר חלק מהגדרת המצב החברתי שבמסגרתו אנו פועלים. לכן יש צורך בהוכחות בדבר השפעת מצב הדברים האמור על הילד הספציפי".

בענייננו, אמנם נשאלת השאלה האם טובתם של הילדים, נשואי בקשה זו, מחייבת אכן כי יהיו הראשונים בישראל, אשר להם משפחה בת שתי אמהות, שהוכרה חוקית.

אין צריך לומר, שתופעת המשפחות החד מיניות חדשה יחסית בישראל, ועדיין לא נצבר די נסיון וידע על מנת שניתן יהיה לקבוע, חד משמעית, כי טובתם של הילדים אכן מצדיקה אימוצם על ידי המבקשות.

כאמור, עקרון טובת הילד אין בו כדי להכריע מתן צו אימוץ, במקרה בו אין חוק האימוץ מתיר מתן הצו.

וכך בענייננו, כמפורט בפסה"ד, סבורה אני כי חוק האימוץ איננו מתיר מתן צו לכל אחת מהמבקשות כמאמצת יחידה, ומשכך ניתן להשאיר להכרעה לעת מצוא את הסוגיה האם אמנם טובת הילדים באימוצם על ידי שתי אמהות.

יח. העולה מן המקובץ הוא, כי נראה, כמפורט בפסה"ד, שיש לקבל את בקשת היועמ"ש ולמחוק את בקשת המבקשות על הסף, באין עילה שבדין, למבקשות, לאימוצם של הקטינים, על פי הוראות חוק האימוץ התשמ"א-1981.

יט. לאור התוצאה אליה הגעתי סבורה אני כי מתיתר לחלוטין הדיון בסוגיות שהועלו ע"י המבקשות והמשיב לענין התאמת בקשתן של המבקשות לערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. עוד מתיתר הדיון בסוגיות השונות הערכיות, המוסריות והחברתיות שהועלו ע"י המבקשות ובי"כ היועמ"ש, באשר אינני סבורה כי נזקקתי להתייחסות להם לצורך הכרעה בבקשה שבפני.

כ. סוף דבר - בקשותיהן של המבקשות לאימוצם של הקטינים נמחקות על הסף.

בנסיבות הענין, אין צו להוצאות וכל צד ישא בהוצאותיו.

ניתנה היום, ז' באלול תשנ"ט, (19 באוגוסט 1999), במעמוד

יהודית שטופמן, שופטת
סגן נשיא

פסה"ד מותר לפרסום בלא פרסום שמות הצדדים ובלא פרסום כל פרט מזהה.